

Skærpselsen omfatter imidlertid også personer uden tilknytning til rockermiljøet.

Det fremgår af forarbejderne til våbenlovens § 10, stk. 2, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2511, bl.a., at straffen for besiddelse af skydevåben *med tilhørende ammunition* på offentligt tilgængelige steder i førstegangstilfælde forudsættes at være mindst 4 måneders fængsel. Det er ikke et krav, at våbnet er ladet, men den, der er i besiddelse af våbnet, skal samtidig være i besiddelse af ammunition på sin person, i en medbragt taske, i det køretøj, hvori den pågældende antræffes, eller på lignende let tilgængelig måde. I gentagelsestilfælde, herunder når der foreligger flere forhold til samtidig pådømmelse, forudsættes straffen at være 6-8 måneders fængsel.

Det fremgår af forarbejderne, at der herudover f.eks. kan være tale om besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, hvis våbnet bæres under et indbrud eller brugstyveri af en bil, hvor der kan være fare for, at våbnet anvendes. Anvendelse af våbnet til at fremsætte trusler, der er omfattet af straffelovens § 266, er også en særlig skærpende omstændighed. Straffen vil her afhænge af karakteren af de forhold, hvorunder våbnet er båret, men det er forudsat, at der bliver tale om straf for våbenbesiddelsen, der er noget større end 4 måneders fængsel.

Forarbejderne indeholder ingen særlige angivelser af strafniveauet i sager om besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder *uden tilhørende ammunition*. I Rigsadvokatens meddelelse nr. 6/2005 om sanktionspåstande i våbenlovssager er anført, at det må afgøres ud fra en konkret vurdering af de faktiske omstændigheder i forbindelse med besiddelsen af våbnet, hvorvidt anklagemyndigheden skal nedlægge påstand om frihedsstraf. Rigsadvokaten har oplyst, at det på det foreliggende grundlag ikke er muligt generelt at vurdere strafniveauet i sager, hvor der alene er tale om besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted uden tilhørende ammunition, men at det dog må lægges til grund, at strafniveauet i disse sager ligger under strafniveauet i sager, hvor der er tale om besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt sted.

Tilfælde, hvor en person har *tilladelse til at besidde et skydevåben*, men besidder det på et offentligt tilgængeligt sted under omstændigheder, der er i strid med tilladelsen, vil efter bestemmelsens forarbejder normalt ikke være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2. Som eksempel kan nævnes den situation, at et medlem af en skytteforening, som har tilladelse til at transportere våbnet mellem hjemmet og skydebanen, efter et besøg på skydebanen under undskyldelige omstæn-

digheder medtager våbnet under et ærinde i byen, hvor der i øvrigt ikke er grund til at antage, at den pågældende kan tænkes at bruge våbnet uden for foreningen. I sådanne tilfælde er det forudsat, at den pågældende som hidtil idømmes en bødestraf, jf. våbenlovens § 10, stk. 1.

Det er i forarbejderne endvidere anført, at det ikke kan udelukkes, at der kan forekomme tilfælde, hvor besiddelse af skydevåben med ammunition på offentligt tilgængelige steder sker under sådanne *særlig formildende omstændigheder*, at der ikke er grundlag for at henføre forholdet under våbenlovens § 10, stk. 2. Som eksempel nævnes bl.a. tilfælde, hvor en person transporterer våbnet for en anden, som har våbentilladelse, f.eks. et medlem af en skytteforening, som efter skydetræning har et hastende ærinde og derfor beder et familiemedlem, som ikke har våbentilladelse, om at transportere våbnet til bopælen. Sådanne tilfælde forudsættes bedømt efter § 10, stk. 1.

Efter straffelovens § 192 a straffes den, som i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, udfører, transporterer, erhverver, overdrager, besidder, bærer, anvender, tilvirker, udvikler eller med henblik på udvikling forsker i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, med fængsel indtil 6 år.

Bestemmelsen finder alene anvendelse på våben og eksplosivstoffer, som er af *særdeles farlig karakter*, og som derfor er egnede til at forvolde betydelig skade, f.eks. panserværnsraketter og automatiske skydevåben, herunder maskinpistoler. Øvrige skydevåben er ikke omfattet af straffelovens § 192 a.

Det er i bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, side 2513, forudsat, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 192 a som udgangspunkt vil være mindst 10-12 måneders fængsel. Er våbnet anvendt til f.eks. trusler, jf. straffelovens § 266, bliver der normalt tale om en betydeligt højere straf.

Hvis et skydevåben affyres under omstændigheder, hvor der opstår nærliggende fare for nogens liv eller førlighed, vil den pågældende kunne straffes efter straffelovens § 252, stk. 1, om hensynsløs fareforvoldelse. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis et skydevåben affyres et sted, hvor en eller flere personer er til stede. Efter omstændighederne (afhængigt af gerningsmandens forsæt) vil der også kunne opstå spørgsmål om straf for vold (straffelovens §§ 244-246) eller drab (straffelovens § 237), eventuelt forsøg herpå.